

pct. af forsvarsbudgettet til internationale opgaver, mens resten allokeres til fortsat traditionel militært forsvar af Danmark.

På den baggrund ønsker spørgeren, at ministeren oplyser størrelsen af de danske udgifter til deltagelse i OSCE-opgaver, FN-opgaver, Østsamarbejde og internationale NATO-opgaver set i forhold til forsvarsudgifterne opgjort i overensstemmelse med NATO's definition.

Svar (5/5 99)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte.

Forsvarets løsning af de i Lov nr. 909 af 8. december 1993 om Forsvarets formål mv. beskrevne opgavesæt, herunder bl.a. de internationale opgaver, sker grundlæggende med udgangspunkt i en struktur, hvorfra hele spektret af opgaver løses. Forsvaret baserer som udgangspunkt deltagelsen i internationale operationer på styrker fra de tre værn, der samtidig er tilmeldt Alliancen som en del af reaktionsstyrkerne. Opstilling og uddannelse af forsvarets enheder og personel tager således generelt sigte på tilvejebringelse af en kapacitet, der skal kunne

løse flere opgavetyper. Ofte løses flere opgaver samtidig.

Af Finansloven for finansåret 1999 §12 fremgår, at forsvarets udgifter til deltagelse i løsning af opgaver i FN-, OSCE- og NATO-regi – herunder udsendelse af EU-monitorer – afholdes inden for forsvarsrammen. Der afsættes årligt et netto-beløb på 572 mio. kr. (prisniveau 1999) hertil. Heri indgår f.eks. ikke udgifter som følge af materielnedslidning i forbindelse med internationale operationer, og heller ikke udgifter til »hjemmeløn« til fast tjenestgørende personel, der udsendes til internationale operationer. Ligeledes er udgifterne til eksempelvis opstilling, uddannelse og drift af reaktionstyrkeenheder, herunder den Danske Internationale Brigade, ikke medregnet. Midler til finansiering af østsamarbejdsaktiviteter indgår heller ikke i dette tal.

I øvrigt henvises til svar på spørgsmål S 1020, stillet den 4. august 1998.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.
